

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **O. B. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby** podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2008 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 14. mája 2008, sp. zn. 3To/16/2008, a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného O. B. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 14. februára 2008, sp. zn. 3T/64/2007, bol obvinený O. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času v roku 2000 do 14. októbra 2006 na rôznych miestach v meste K., v bytoch a v dome, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou Z. B., nar. X., túto opakovane napádal jednak verbálne tým, že ju ponižoval vulgárnymi nadávkami, vyhrážal sa jej zabitím a tiež ju opakovane atakoval fyzicky, a to bitím – údermi päšťou, otvorenou dlaňou a ťahaním za vlasy, pričom jeho konanie vyvrcholilo tým, že dňa 13. októbra 2006 o 16.30 hod. v K. v rodinnom dome číslo X. v osade Dankó Pištu v K. nedovolil svojej manželke Z. B. odísť do zamestnania a zabránil jej v tom tak, že ju päšťami začal biť po celom tele a po tom, čo poškodená vybehla na dvor domu, bežal za ňou s valčekom na cestu v ruke, ktorým ju začal udierať a kričal na ňu, že ju aj tak zabije, pričom v ďalšom útoku bolo obžalovanému zabránené treťou osobou a poškodená pri tomto útoku utrpela zranenie – krvnú podliatinu na ľavom predkolení s priemerom 3 cm v štádiu

resorbcie a dňa 14. októbra 2006 prikázal svojej manželke Z. B., aby strávila deň v jeho spoločnosti a v spoločnosti jeho kamarátov v dome číslo X. v K. a následne asi o 20.15 hod., keď mu Z. B. oznámila, že ide po ich spoločného syna, povedal jej, že ak sa nevráti do dvoch minút, dobije ju na smrť, čo vyvolalo v poškodenej dôvodnú obavu, a preto podala na obžalovaného oznámenie na políciu,

a takto konal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22. marca 1994, sp. zn. 1 T/141/1994, bol uznaný za vinného pre pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 221 ods. 1 Tr. zákona a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov so zaradením na jeho výkon do druhej nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého trestu bol dňa 28. septembra 1999 podmiennečne prepustený.

Okresný súd Komárno ho za to odsúdil podľa § 208 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zákona súd uložil obvinenému ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Na základe odvolania obvineného Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 14. mája 2008, sp. zn. 3To/16/2008, rozhodol tak, že odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietol ako nedôvodné, pretože okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správny skutkový a právny záverom ohľadom viny obvineného a za to mu uložil podľa zákona zodpovedajúci a primeraný trest.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Nitre podal obvinený O. B. prostredníctvom obhajkyne JUDr. M. Z. dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. V dovolaní tvrdil, že trestný čin, za ktorý bol odsúdený nikdy nespáchal. Namietal, že svedkovia nepotvrdili skutočnosti, ktoré poškodená uviedla v podaní na políciu. Pochybnosti vyvoláva aj konanie poškodenej, keď sa táto po podaní trestného oznámenia presťahovala k svojmu terajšiemu manželovi L.. Podľa názoru obvineného aj svedkovia potvrdili, že sa ho takto chcela poškodená zbaviť. Ani znalecké dokazovanie nepotvrdilo, že by poškodená trpela syndrómom týranej ženy.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 3To/16/2008, zo dňa 14. mája 2008 bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. poriadku a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 208 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zákona, a to v jeho neprospech zrušil napadnuté rozhodnutia okresného a krajského súdu vo výroku o treste a prikázal Okresnému súdu Komárno, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno, ktorá uviedla, že argumentácia obvineného je založená výlučne na tvrdení, že okresný a krajský súd nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy. Keďže uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku umožňuje výlučne nápravu právnych chýb a nie skutkových zistení navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku a § 373 ods. 1 Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku). Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. poriadku (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku upravuje, že dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, a to že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. poriadku.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku.

Z obsahu podaného dovolania obvineným O. B. je celkom zrejmé, že v posudzovanej veci je napadnutá výlučne správnosť skutkových zistení súdov oboch stupňov. Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku obvinený vidí v skutkových zisteniach prvostupňového súdu, ktoré považuje za nesprávne, a to aj v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, s poukazom na výklad obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. poriadku, sú pre dovolací súd rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený spáchal skutok tak, ako sú tieto vymedzené v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Komárno z 14. februára 2008, sp. zn. 3T/64/2007, keďže Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe odvolania obvineného nemenil skutkové zistenia a zamietol odvolanie obvineného.

Skutkovému stavu tak ako bol zistený a popísaný v rozsudku okresného súdu však zodpovedá právny záver vyjadrený v právnom posúdení skutku obvineného O. B. ako zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

So zreteľom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že dovolacie námietky obvineného stoja mimo zákonného rámca prípustného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod nie je daný.

S poukazom na viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na vyššie uvedené závery pre zjavné nenaplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 Tr. poriadku dovolanie obvineného O. B. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. decembra 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová